

[Statsministeren.]

Medlem har til alle Priser —, er Stillingen jo dog den, at det gælder slet ikke for en hel Række Omraader. Hvis det nu var en For- del at faa et lavere Lønniveau og Pris- niveau, saa maatte man se at naa dertil, men det ærede Medlem er jo ikke, hvor meget han end taler om Tilpasning, i Stand til at anvise, hvorledes en virkelig gennem- ført Tilpasning skal effektueres, for den lader sig ikke effektuere, det ærede Medlem kan jo ikke sikre, at de Arbejdere, der finder sig i 33 eller 15 pCt.s Lønneds- sættelse, faar den tilsvarende Nedsættelse i deres Husleje og deres Indkøb af Beklæd- nings- og andre Artikler, som er nødvendige for dem. Det ærede Medlem kan ikke sikre, at Handelsavancen gaar ned, at Renten til Kapitalen gaar ned, og at Husejerne sætter deres Huslejer og andre Afgifter ned, ingenlunde. Alt dette kan det ærede Medlem slet ikke øve nogen Indflydelse paa. Hvis han havde Magt dertil, kunde han øve Indflydelse paa et begrænset Om- raade ligesom sidst fortrinsvis med Hensyn til de fattigste i Landet. Det er dem, der skulde rammes en Gang til, hvis det ærede Medlem nu kunde føre Kniven med samme Styrke som i 1927.

Paa den anden Side har vi altsaa i Dag foruden at erfare dette faaet at vide, at det ærede Medlem ikke tror paa Mulig- heden af at tilpasse Kapitalejernes Ind- flydelse paa Forholdene. Det ærede Medlem erklærede, at han ikke troede paa den af mig omtalte Gældsnedskrivning, han troede ikke, at den vilde hjælpe; han troede over- hovedet ikke paa den, saa vidt jeg kunde forstaa. Det ærede Medlem stillede sig, som det kunde ventes, naturligvis paa Kapitalejernes Side mod enhver Tale om, at der skulde ske nogen Tilpasning, Til- pasningen gælder ikke paa de Steder i Samfundet. Det ærede Medlem har aabent erkendt, at Aldersrentenydere og Invalider skal i det mindste have 15 pCt.s Ned- sættelse. Kapitalejerne skal altsaa have til Hvid og Skilling derved, at Fattigfolk kommer til at betale endnu mere under den ene eller anden Form. Jeg takker for Oplysningen. Selv om den ikke var en Finansplan, og selv om det var middel- maadige Oplysninger, det ærede Medlem nu giver om sin Tilpasning, giver de allige- vel et og andet Vink, derfor er der Grund til at takke det ærede Medlem.

Madsen-Mygdal: Jeg har bedt om Ordet for at sige til den højtærede Stats- minister, at jeg har ikke sagt, at der ikke

var Krise den Gang vi foretog Tilpasningen. Jeg har netop sagt, at der var Krise efter Kronestigningen, der var i høj Grad Krise, den Gang den højtærede Statsminister gik fra Magten og overlod til andre at træde til. (*Statsministeren* [Stauning]: 1928). I 1928 var Krisen i stærk Aftagen, og da stod Statsministeren her og sagde de Ord, jeg citerede i Formiddag.

Jeg har nævnt 15 pCt. Det er maaske 14½ pCt., naar vi tager det nøjagtige Tal, Militærbudgetterne er nedsat med; hvis den højtærede Statsminister interesserede sig for Spørgsmaalet, har jeg sagt, at vi kan begynde med de 15 pCt., om det for- slaar eller ikke, kan jeg ikke sige, det er der ingen, der kan sige bestemt, men saa- ledes at vi faar offentlige Udgifter og Skattebyrder i Forbindelse dermed af den Beskaffenhed, at Erhvervslivet kan gaa rundt og kan bære disse Byrder, hvad det ikke kan i Øjeblikket. Hvis det ikke sker, vil det komme til at ramme Erhvervslivet og i Virkeligheden bringe hele denne Politik til Sammenbrud.

Jeg skal for øvrigt slet ikke svare paa den højtærede Statsministers Bemærkninger. Jeg ser jo, hvorledes Statsministeren til- rettelægger den samme demagogiske Agita- tion som den, han førte efter Tilpasningen i 1927. Det er de fattige, der skal betale, og Kapitalen, der skal være beskyttet. (*Statsministeren* [Stauning]: Det er sandt). Det er fuldkommen usandt, højtærede Stats- minister! Man kan nok lægge Agitationen til Rette paa den Maade, men den forslaar ikke længere, vi staar overfor Virkelighedens jern- haarde Krav, og dem kommer man ikke uden om med Agitationsfraser.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal gøre nogle enkelte Bemærkninger til Spørgsmaalet om Tilpasning, eller hvad man nu vil kalde det. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sluttede sine sidste Be- mærkninger her med at sige, at det var ikke længere Agitationsfraser, det gjaldt, men Handling. Det skulde det ærede Medlem have talt om til sit Parti. Det har jo vist sig adskillige Gange her i Vinter, at vi har foreslaaet Nedsættelser paa Bud- gettet, som ikke en Gang er naaet saa højt op som til 15 pCt., men Venstrepartiet, formentlig med det ærede Medlem i Spidsen, har modsat sig dem.

Saaledes skal jeg nævne Bevillingen til Husdyravlen; der var foreslaaet en Ned- sættelse paa 10 pCt.; den gik Venstre imod og fik den formindsket. Da havde der været Brug for andet end Talemaader om